

## Tartu Arstide Liit ei mõtle mitte ainult leivast

Jaan Kelk – Tartu Arstide Liit

Igapäevane rühmamine tööol on meid muutnud mõnevõrra kalgiks. On oht kaotada kaasaelamise võime, mis meid küll rohkem kulutab, kuid mis tõenduspõhise (ehk tehnilise) meditsiini rüpes võiks siiski veel jääda arsti tegevuse kaaslaseks. Ilmselt seda pidas silmas ka Tartu Arstide Liidu eestseisus, kui viis 20. septembril oma lambukesed eksistentsiaalseid mõtteid kosutavale rännakule läbi Vooremaa Kuremäe kloostrisse, Toilasse ja Valaste juga vaatama.

Saateks oli hr Madis Salumi jutt teemal – kust me tuleme ja kuhu oleme jõudnud. Selles ülevaates puudusid otse uudsed faktid, ka lähenemisnurgad olid pea tuttavad, kuid reisi kontekstis mõjus see kõik väga asjakohaselt ja meie oma mõtisklusteks sai pinnas nõnda väga soodsaks.

Maagiast olime kaugel. Ometi pesime Kuremäel kõik hoolega oma silmi, et saada paremaks nägijaks ja et soostuda võimalusega – ka kloostrielus on oma kui mitte võlu, siis mingi tabamatu tasakaal.

Enamik oli Toilat väisanud varemgi. Seekord vedas meid koduloo kõrgnivool kohalik guru hr Olavi Vallimäe. Ühel väiksel maa-alal on sama loodus sidunud ülesehitavaid ja mahalõhkuvaid elukäänakuid, millele praegu saame jälle anda inimliku mõõdega sisu – Pühajõe org, Vene Jelissejevi ja Eesti ärimeeste mõtete ning raha toel ehitatud/renoveeritud Oru lossi jäänused, uus koolimaja, redukoobas, lauluväljak, Vene sõjaväekasarmud, Saksa Sõjahaudade Liidu eestvõttel korrastatud hiigelkalmistu...

Toila Sanatoorium oli nagu meditsiini suurest leivapätsist murtud tuttav ja magus äärekooruke. Siin kustutasime ka oma füüsilise nälja. Pikk pankrannik ja Valaste juga hoidsid meeli juba mõneti pingumal. Ja kui Raja küla kiosk oli suitsukalast rüsinaga tühjaks ostetud, sai selgeks, et arstid olid maa peal tagasi ja et on algamas jälle Darwinilt tuttav *struggle for life*.